

יט (א) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:

(ב) זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ לֵאמֹר דְּבַר וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיהֶם פְּרִי אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מָוֶם אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עַל:

(ג) וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל-אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מַחֲוֶז לַמַּחֲנֶה וְשַׁחֲט אֹתָהּ לִפְנָיו:

(ד) וְלָקַח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדְּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל-נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד מִדְּמָה שִׁבְעַת פְּעָמִים:

(ה) וְשָׂרַף אֶת-הַפֶּרֶה לְעֵינָיו אֶת-עֵרְוָה וְאֶת-בְּשָׂרָהּ וְאֶת-דָּמָהּ עַל-פְּרִשָׁה יִשְׂרָף:

(ו) וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אַרְזוֹ וְאֶזְוֵב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תוֹךְ שְׂרַפַת הַפֶּרֶה:

(ז) וַכִּבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֵא אֶל-הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד-הָעֶרֶב:

(ח) וְהִשְׂרָף אֹתָהּ יַכִּבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב:

(ט) וְאַסְףָּה אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפֶר הַפֶּרֶה וְהַנֵּיחַ מַחֲוֶז לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טְהוֹר וְהִיתָה לְעֹדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נְדָה חֲטָאת הָיָא:

(י) וַכִּבֶּס הָאֹסֵף אֶת-אֶפֶר הַפֶּרֶה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם:

(יא) הַנִּגְעַת בְּמֵת לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים:

(יב) הָיָא יְתַחֲטְאוּ-לָבוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם-לֹא יְתַחֲטְאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר:

(יג) כָּל-הַנִּגְעַת בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא יְתַחֲטְאוּ אֶת-מִשְׁכַּן יְיָ טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי לְמִי נְדָה לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהִי עוֹד טָמֵא תוֹ בּוֹ:

(יד) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי-יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל-הַבָּיִת אֶל-הָאֹהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים:

יט (א) וּמִלֵּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה וְלֹא-הָרִן לְמִימֶר:

(ב) דָּא גִזְרַת אֹרִיתָא דְּפִקְדוֹ יְיָ לְמִימֶר מִלֵּל עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבּוּן לָךְ תּוֹרַתָא סְמֻכְתָּא שְׁלֵמְתָא דְּלִית בָּהּ מוּמָא דְּלֵא סָלַק עָלֶיהָ נִירָא:

(ג) וְתִתְנִין יְתָהּ לְאֱלֹעֶזֶר כְּהֵנָּא וַיִּפֶק יְתָהּ לְמִבְרָא לְמִשְׁרִיתָא וַיִּכַּס יְתָהּ קַדְמוּהִי:

(ד) וַיִּסֹּב אֱלֹעֶזֶר כְּהֵנָּא מִדְּמָה בְּאֶצְבָּעָה וַיִּזִּי לְקַבֵּל אִפְּי מִשְׁכַּן-זִמְנָא מִדְּמָה שִׁבְעַת זְמָנִין:

(ה) וַיִּוְקַד יְת-תּוֹרַתָא לְעֵינָוְהִי יְת-מִשְׁכָּה וְיְת-בְּסָרְהָ וְיְת-דְּמָה עַל-אֲכֵלָה יוֹקַד:

(ו) וַיִּסֹּב כְּהֵנָּא אֶעָא דְּאַרְזוֹא וְאַזְבָּא וַצִּבְעַת זְהָרֵי וַיִּרְמִי לְגוֹ יְקַדַת תּוֹרַתָא:

(ז) וַיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי כְּהֵנָּא וַיִּסְחִי בְּסָרְהָ בְּמִיָּא וּבְתַר כֵּן יַעַל לְמִשְׁרִיתָא וַיְהִי מְסָאב כְּהֵנָּא עַד-רַמְשָׁא:

(ח) וַדְּמוֹקַד יְתָהּ יַצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי בְּמִיָּא וַיִּסְחִי בְּסָרְהָ בְּמִיָּא וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׁא:

(ט) וַיִּכְנָשׁ גִּבְרַת דְּכִי יְת קַטְמָא דְּתּוֹרַתָא וַיִּצְנַע לְמִבְרָא לְמִשְׁרִיתָא בְּאַתְרַת דְּכִי וְיְתָהִי לְכַנְשָׁתָא דְּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִטְרָא לְמִי אֲדִיּוּתָא חֲטָתָא הִיא:

(י) וַיִּצְבַּע דְּכַנְשַׁת יְת-קַטְמָא דְּתּוֹרַתָא יְת-לְבוּשׁוֹהִי וַיְהִי מְסָאב עַד-רַמְשָׁא וְיְתָהִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּיר יָא דִּיתְגִּירוֹן בִּינִיּוֹן לְקָרִים עָלָם:

(יא) דִּיקַרְבַּת בְּמִיתָא לְכָל-נֶפֶשׂא דְּאַנְשָׁא וַיְהִי מְסָאב שְׁבַעַת יוֹמִין:

(יב) הוּא-יְהִי עֲלוּהִי בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה יְדַכֵּי וְאִם-לֹא יְהִי עֲלוּהִי בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה לֹא יְדַכֵּי:

(יג) כָּל-דִּיקַרְבַּת בְּמִיתָא בְּנֶפֶשׂא דְּאַנְשָׁא דִּימּוּת וְלֹא-יְהִי עֲלוּהִי יְת-מִשְׁכַּנָּא דִּלִּי סָאב וַיִּשְׁתִּיצִי אֲנִשָׁא הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל אֲרִי מִי אֲדִיּוּתָא לֹא-אֲדִירְקוּ עֲלוּהִי מְסָאב יְהִי עוֹד סָאבְתָה בָּהּ:

(יד) דָּא אֹרִיתָא אֲנִשׁ אֲרִי-יָמוּת בְּמִשְׁכַּנָּא כָּל-דְּעֵלָל לְמִשְׁכַּנָּא וְכָל דְּבְמִשְׁכַּנָּא יְהִי מְסָאב שְׁבַעַת יוֹמִין:

(טו) וְכָל־מִן־דְּחֶסֶף פְּתִיחַ דְּלִית מְגוּפַת שְׂנַע מְקַף עֲלוּהֵי מְסַאֲב הוּא:

(טז) וְכָל דִּיקְרָב עַל־אַפֵּי חַקְלָא בְקִטִּיל חַרְבָּא אוֹ בְמִיתָא אוֹ־בְגֵרְמָא דְאַנְשָׂא אוֹ בְקִבְרָא יְהִי מְסַאֲב שְׁבַעַי יוֹמִין:

(יז) וְיִסְבוּן לְדְמְסַאֲב מַעְפָּר יְקֻרַת חֲטָאָת וְיִתְּן עֲלוּהֵי מִי מְבוּעַ לְמִן:

(יח) וְיִסֵּב אֲזַבָּא וְיִטְבֵּל בְּמִיָּא גְבַר דְכִי וְיִדֵּי עַל־מִשְׁכָּנָא וְעַל־כָּל־מְנִיָּא וְעַל־נַפְשָׁתָא דְהֵנוּ תַמְנוּ וְעַל־דִּיקְרָב בְּגֵרְמָא אוֹ בְקִטִּילָא אוֹ בְמִיתָא אוֹ בְקִבְרָא:

(יט) וְיִדֵּי דְכִיָּא עַל־מְסַאֲבָא בְיוֹמָא תְלִיתָאָה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וּדְכִינָה בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְיִצְבַּע לְבוּשׁוֹהֵי וְיִסְחִי בְמִיָּא וְיִדְכִי בְרַמְשָׂא:

(כ) וּגְבַר דִּי־סִתְאֵב וְלֹא־יִדֵּי עֲלוּהֵי וְיִשְׁתִּיצִי אֲנִשָּׂא הֵהוּא מְגוּ קְהֵלָא אַרְלִי יְת־מְקוּדָּשָׁא דְלִי סַאֲב מִי אֲדִיּוּתָא לֹא־אֲזַדְרִיקוּ עֲלוּהֵי מְסַאֲב הוּא:

(כא) וְתִיָּי לְהוֹן לְקִיָּם עֲלָם וְדַמְדִי מִי־אֲדִיּוּתָא יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהֵי וְדִיקְרָב בְּמִי אֲדִיּוּתָא יְהִי מְסַאֲב עַד־רַמְשָׂא:

(כב) וְכָל דִּיקְרָב־בְּהַּ מְסַאֲבָא יְהִי מְסַאֲב וְאַנְשֵׁי דִיקְרָב־בְּהַּ יְהִי מְסַאֲב עַד־רַמְשָׂא: ⁹

כ (א) וְאַתּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־כְּנֻשָׁתָא לְמַדְבְּרָא דְצֹן בְּיַרְחָא קַדְמָאָה וְיִתְּבַ עֲמָא בְּרָקָם וּמִיתַת תַּמְנוּ מְרִיָּם וְאַתְקַבְּרַת תַּמְנוּ:

(ב) וְלֹא־הֵנוּ מִיָּא לְכְנֻשָׁתָא וְאַתְכְּנִישׁוּ עַל־מִשְׁהָ וְעַל־אַהֲרֹן:

(ג) וְנִצָּא עֲמָא עִם־מִשְׁהָ וְאַמְרוּ לְמִימְרָ וְלוֹנִי דְמִיתָנָא בְּמוֹתָא דְאַחִינָא קְדָם יְיָ:

(ד) וְלִמָּא אִיתִיתוּן יְת־קְהֵלָא דְלִי לְמַדְבְּרָא דְהָן לְמִמַּת תַּמְנוּ אֲנַחְנָא וּבְעִירְנָא:

(ה) וְלִמָּא אִסְקִיתוּנָא מִמְצִיָּים לְהִבְיָא אֲתָנוּ אֶל־הַמְּקוֹם דְרַע הַגֵּה לָא מְקוֹם זָרַע וְתִאֲנָה וְגִפְלוּ וְרַמּוֹן וּמִים אֵין לְשִׁתוֹת:

(ו) וְיָבֵא מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְיִפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וְיִרָא כְבוֹד־יְיָ אֲלֵיהֶם: ⁹

(ז) וְיִדְבַר יְיָ אֶל־מִשְׁהָ לֵאמֹר:

(טו) וְכָל־כְּלֵי פְתִיחַ אֲשֶׁר אֵין־צְמִיד פְּתִיל עָלְיוּ טָמֵא הוּא:

(טז) וְכָל אֲשֶׁר־יִצַּע עַל־פְּנֵי הַשֹּׁהַב בַּחֲלֵל־חַרְבִי אוֹ בְמִת אוֹ־בְעֵצָם אָדָם אוֹ בְקִבְרֵי יְטָמָא שְׁבַעַת יָמִים:

(יז) וְלִקְחוּ לְטָמֵא מַעְפָּר שׁוֹרְפַת הַחֲטָאָת וְנִתְּן עָלְיוּ מִים חַיִּים אֶל־כָּלִי:

(יח) וְלִקַּח אֲזוּב וְטָבַל בְּמִים אִישׁ טְהוֹרִי וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ־שָׁם וְעַל־הַנֶּגַע בְּעֵצָם אוֹ בַחֲלָל אוֹ בְמִת אוֹ בְקִבְרֵי:

(יט) וְהִזָּה הַטְּהוֹר עַל־הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרַתֵּץ בְּמִים וְטָהַר בְּעֵרֵב:

(כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר־יְטָמֵא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הֵהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהֵל כִּי אֶת־מְקוּדָּשׁ יְיָ טָמֵא מִי נִדְּהָ לֹא־זָרַק עָלְיוּ טָמֵא הוּא:

(כא) וְהִיתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִזָּה מִי־הַנֶּדֶה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֶּגַע בְּמִי הַנִּדְּהָ יְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

(כב) וְכָל אֲשֶׁר־יִגְעֻבוּ הַטָּמֵא יְטָמֵא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּגַעַת תְּטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: ⁹

כ (א) וְיָבֵאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מַדְבְּרָא־צֹן בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן וְיָשִׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ וְתַמַּת שָׁם מְרִיָּם וְתִקְבְּרָ שָׁם:

(ב) וְלֹא־הָיָה מִים לְעֵדָה וְיִקְהִלוּ עַל־מִשְׁהָ וְעַל־אַהֲרֹן:

(ג) וְיִרָב הָעָם עִם־מִשְׁהָ וְיִאמְרוּ לְאִמְרוּ לְוּ גּוֹעַנוּ בְּגֹרַע אַחִינוּ לְפָנֵי יְיָ:

(ד) וְלִמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קְהֵל יְיָ אֶל־הַמְּדַבֵּר הַגֵּה לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירְנוּ:

(ה) וְלִמָּה הִעֲלִיתֶנּוּ מִמְצִיָּים לְהִבְיָא אֲתָנוּ אֶל־הַמְּקוֹם דְרַע הַגֵּה לָא מְקוֹם זָרַע וְתִאֲנָה וְגִפְלוּ וְרַמּוֹן וּמִים אֵין לְשִׁתוֹת:

(ו) וְיָבֵא מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְיִפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וְיִרָא כְבוֹד־יְיָ אֲלֵיהֶם: ⁹

(ז) וְיִדְבַר יְיָ אֶל־מִשְׁהָ לֵאמֹר:

(ח) קח את-המטה והקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעירם:

(ט) ויקח משה את-המטה מלפני יי כאשר צוהו:

(י) ויקהל משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם שמעו-נא המלים המן-הסלע הנה נוציא לכם מים: (יא) וירם משה את-ידו ויד את-הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: □

(יב) ויאמר יי אל-משה ואל-אהרן י ען לא-האמתם פי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם:

(יג) הנה מי מריבה אשר-רבו בני-ישראל את-י ויקדש בם: □

(יד) וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך ארם כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלואה אשר מצאתנו:

(טו) וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו:

(טז) ונצעק אל-יי וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך:

(יז) נעברה-נא בארצה לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר הרוך המלך גלד לא נטה ימין ושמאלו עד אשר-נעבר גבלך:

(יח) ויאמר אליו ארם לא תעבר בי פן-בחרב אצא לקראתך:

(יט) ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה נעלה ואם-מימיה נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין-דבר ברגלי אעברה:

(כ) ויאמר לא תעבר ויצא ארם לקראתו בעם פגד ובגד חזקה:

(כא) וימאן ארם נתן את-ישראל עבר בגבלו ונט ישראל מעליו: □

(ח) סב ית-חטרא וכנש ית-כנשתא אתל ואהרן אחיך ותמללון עם-כפא לעיניהון ונתן מוהי ותפק להון מיא מן-כפא ותשקי ית-כנשתא וית-בעירהון:

(ט) ונסב משה ית-חטרא מן-קרם יי כמא דפקדה:

(י) וכנשו משה ואהרן ית-קהלא לקרם כפא ואמר להון שמעו כען סרבנא המן-כפא הון נפק לכון מיא:

(יא) וארים משה ית-ידה ומחא ית-כפא בחטרה תרתין זמנין ונפקו מיא סגיא ושתיאת כנשתא ובעירהון: □

(יב) ואמר יי למשה ולאהרן חלה דלא-הימנתון במימרי לקדשותי לעיני בני ישראל בכן לא תעלו ית-קהלא הון לארעא דיהבית להון:

(יג) אנון מי מצותא דנצו בני-ישראל קרם יי ואתקדש בהון: □

(יד) ושלח משה אזגדין מרקם לות-מלכא דארם כדנן אמר אחיך ישראל את ידעת ית כל-עקתא דאשפחתנא:

(טו) ונחתו אבהתנא למצרים ויתבנא במצרים יומין סגיאין ואבאישו לנא מצראי ולאבהתנא:

(טז) וצלינא קרם-יי וקבל צלותנא ושלח מלאכא ואפקנא ממצרים והא אנחנא ברקם קרתא דבסטר תחומך:

(יז) נעבר-כען בארעד לא נעבר בחקל ובכרם ולא נשתי מי גוב בארמ מלכא ניזל לא נסטי למינא ולסמאלא עד דנעבר תחומך:

(יח) ואמרו לה אדומאי לא תעבר בתחומי דלמא בדקטליו בחרבא אפק לקדמותך:

(יט) ואמרו לה בני-ישראל בארמ כבישא נסל ואם-מייד נשתי אנא ובעירי ואתן דמיהון לחוד לית-פתגם-ביש ברגלי אעבר:

(כ) ואמרו לא תעבר ונפקו אדומאי לקדמותה בתיל רב ובגד תקיפא:

(כא) וסריבוו אדומאי למשפק ית-ישראל למעבר בתחומהון וסטא ישראל מלותהון: □

תרגום אונקלוס

(כב) ונטלו מרקם ואתו בני ישראל כל-כנשתא להר
טורא:

(כג) ואמר יי למשה ולאהרן בהר טורא על-תחום
ארעא-דאדום למימר:

(כד) ותכנש אהרן לעמה ארי לא יעל לארעא דיהבית
לבני ישראל על דסרבתון על-מימרי למי מצותא:

(כה) דבר ית-אהרן ונת אלעזר ברה ותסק יתהון להר
טורא:

(כו) ואשלח ית-אהרן ית-לבושוהי ותלבשנון ית-אלעזר
ברה ואהרן יתכנש וימות תמן:

(כז) ועבר משה כמא דפקדו יי וסליקו להר טורא לעיני
כל-כנשתא:

(כח) ואשלח משה ית-אהרן ית-לבושוהי ואלבש יתהון
ית-אלעזר ברה ומית אהרן תמן בריש טורא ונתת משה
ואלעזר מן-טורא:

(כט) וחזו כל-כנשתא ארי מית אהרן ובכו ית-אהרן
תלתין יומין כל בית ישראל: ◦

כא (א) ושמע כנענאה מלכא-דערד יתב דרומא ארי
אתא ישראל ארח מאלל יא ואגיח קרבא בישראל ושבא
מנה שביא:

(ב) וקלים ישראל קים קדם יי ואמר אם-ממסר תמסר
ית-עמא קדן בידי ואגמר ית-קרניהון:

(ג) וקבל יי צלותה דישראל ומסר ית-כנענאי וגמר
יתהון וית-קרניהון וקרא שמיה דאתרא חרמה: ◦

(ד) ונטלו מהר טורא ארח נמא-דסוף לאקפא ית-ארעא
דאדום ועקת נפשא-דעמא בארחה:

(ה) ואתרעם עמא קדם יי ועם-משה נצו למא אסקתונא
ממצרים לממת במדברא ארי לית לחמא ולית מליא
ונפשנא עקת במנא קדן דמיכלה קליל:

(ו) וגרי יי בעמא ית חונן קלן ונפיתו ית-עמא ומית
עם-סגי מישראל:

(ז) ואתא עמא למשה ואמרו חבנא ארי אתרעמנא קדם-
יל ועמד נצינא צלי קדם יי ויעדי מננא ית-חויא וצלי
משה על-עמא:

תורה

(כב) ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל-העדה הר ההר:

(כג) ויאמר יי אל-משה ואל-אהרן בהר ההר על-גבול
ארץ-אדום לאמר:

(כד) יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא אל-הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר-מרייתם את-פי למי מריבה:

(כה) קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר ההר:

(כו) והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם את-אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת שם:

(כז) ויעש משה כאשר צוה יי ויעלו אל-הר ההר לעיני
כל-העדה:

(כח) ויפשט משה את-אהרן את-בגדיו וילבש אתם
את-אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה
ואלעזר מן-ההר:

(כט) ויראו כל-העדה כי גוע אהרן ויבכו את-אהרן
שלושים יום כל בית ישראל: ◦

כא (א) וישמע הכנעני מלך-ערד ישב הנגב כי בא
ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישבו ממנו שבי:

(ב) ויירד ישראל נדר ליי ויאמר אם-נתן תתן את-העם
הזה בידי והחרמתי את-עריהם:

(ג) וישמע יי בקול ישראל ויתן את-הכנעני ויחרם
אתם ואת-עריהם ויקרא שם-המקום חרמה: ◦

(ד) ויסעו מהר ההר הדרך ים-סוף לסבב את-ארץ אדום
ותקצר נפש-העם בדרך:

(ה) וינדבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם
הקלקל:

(ו) וישלח יי בעם את הנחשים השרפים וינשכו את-העם
וימת עם-רב מישראל:

(ז) ויבא העם אל-משה ויאמרו חטאנו כי-דברנו בני נבך
התפלל אל-יי ויסר מעלינו את-הנחש ויתפלל משה
בעד העם:

(ח) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׁים אֹתוֹ עַל-נֶסֶם וְהָיָה כָּל-הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וַחֲוִי:

(ט) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נַחֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל-הַנֶּסֶם וְהָיָה אִם-נָשָׁף הִנְחֵשׁ אֶת-אִישׁ וְהִבִּיט אֶל-נַחֵשׁ הַנְּחֹשֶׁת וַחֲוִי:

(י) וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת:

(יא) וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵיִי הָעֵבְרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ:

(יב) מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרָד:

(יג) מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מַעֲבַר אַרְנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיַּצְא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מִזְרָב בֵּין מִזְרָב וּבֵין הָאֱמֹרִי:

(יד) עַל-כֵּן יֹאמֶר בְּסֹפֶר מַלְחָמָת יִי אֶת-וְהֵב בְּסוּפָה וְאֶת-הַנַּחֲלִים אַרְנוֹן:

(טו) וְאֲשֶׁר הַנַּחֲלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשֵׁבֶת עַר וְנִשְׁעַן לַגְּבוּל מִזְרָב:

(טז) וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הָיָה הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת-הָעָם וְאֶתְנַהֵלָה עִמָּם מִיָּם: ▫

(יז) אִזְּזוּ יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי בְּאֵר עֵנוּ-לָהּ:

(יח) בְּאֵר חֲפְרֹוּהָ שְׁרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבָּר מֵתָנָה:

(יט) וּמִמֵּתָנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בְּמוֹת:

(כ) וּמִבְּמוֹת הַגִּיאֵל אֲשֶׁר בְּשָׂרָה מִזְרָב רֹאשׁ הַפְּסֻגָה וְנִשְׁקָפָה עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן: ▫

(כא) וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֱמֹרִי לֵאמֹר:

(כב) אַעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נָטָה בְּשָׂרָה וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדָרוֹךְ הַמֶּלֶךְ נִלְוֹ עַד אֲשֶׁר-נִעְבַר גְּבֻלְךָ:

(כג) וְלֹא-נִתְּן סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֵּאָסֶף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיֵּצֵא לַקְרָאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֵא יְהוָה וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל:

(ח) וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה עֲבַד לְךָ קִלְיָא וְשִׁו יִתָּה עַל-אֶת וַיְהִי כָּל-דֵּיִתְנַלְת וַיַּחֲזִי יִתָּה וַיִּתְקַיֵּם:

(ט) וַעֲבַד מֹשֶׁה חוּיָא דְנַחֲשָׂא וְשׁוּיָה עַל-אֶת וְהָוִי כַד-נִכַת חוּיָא יִתְגַבְרָא וּמִסְתַּכַּל בְּחוּיָא דְנַחֲשָׂא וּמִתְקַיֵּם:

(י) וּנְטִלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרוּ בְּאֵבֶת:

(יא) וּנְטִלוּ מֵאֵבֶת וְשָׂרוּ בְּמַגְזֵת עֵבְרָאִי בַּמִּדְבָּרָא דְעַל-אַפֵּי מִזְרָב מִמִּדְבָּר שְׁמֵשׁ:

(יב) מִתְמַן נְטִלוּ וְשָׂרוּ בְּנַחֲלָא דְזָרָד:

(יג) מִתְמַן נְטִלוּ וְשָׂרוּ מַעֲבַר אַרְנוֹן דְּבַמִּדְבָּרָא דְנִפְקַ מִתְחוּם אֱמֹרָאִי אֲרִי אַרְנוֹן תְּחוּם מִזְרָב בֵּין מִזְרָב וּבֵין אֱמֹרָאִי:

(יד) עַל-כֵּן יִתְאָמֵר בְּסִפְרָא קְרִבִין עֲבַד-יְיָ עַל-יִמָּא דְסוּף וַיַּגְבוּרֵן עַל-נַחֲלֵי אַרְנוֹן:

(טו) וְשָׂפֹד לְנַחֲלֵיא דְמִדְבָּרִין לְקַבֵּל לַחֲגִית וּמִסְתַּמִּיָּד לַתְּחוּם מִזְרָב:

(טז) וּמִתְמַן אֲתִיְהִיבֵת לְהוֹן בִּירָא הִיא בִּירָא דְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה כְּנֵשׁ יִתְעַמָּא וְאַתָּן לְהוֹן מִיָּא: ▫

(יז) בְּכֹן שִׁבַח יִשְׂרָאֵל יִתְשַׁבַּחַתָּא הָרָא סְקִי בִירָא שִׁבַּחוּ לָהּ:

(יח) בִּירָא דְחֲפְרֹוּהָ רַבְרַבִּיא כְּרוּהָ רִישֵׁי עַמָּא סִפְרָא בְּחֲטִרִיהוֹן וּמִמִּדְבָּרָא אֲתִיְהִיבֵת לְהוֹן:

(יט) וּמִדְּאֲתִיְהִיבֵת לְהוֹן נַחֲתָא עַמְהוֹן לְנַחֲלֵיא וּמִנַּחֲלֵיאֵל סְלִקָא עַמְהוֹן לְרַמְתָּא:

(כ) וּמִרַמְתָּא לְחֲלִיאֵל דְּבַחֲקַל מִזְרָב רִישׁ רַמְתָּא וּמִסְתַּכָּיָא עַל-אַפֵּי בֵית-יְשִׁימֹן: ▫

(כא) וְשִׁלַּח יִשְׂרָאֵל אֲזַגְדִּין לְוֹת-סִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֱמֹרָאִי לְמִימָר:

(כב) אַעֲבַר בְּאַרְעֶךָ לֹא נָסְטִי בְּחֻקְל וּבְכָרֶם לֹא נִשְׁתִּי מִי גֹב בְּאַרְח מִלְכָא נִלְוֹ עַד דְנִעְבַר תְּחוּמְךָ:

(כג) וְלֹא-שִׁבַּק סִיחֹן יִתְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲבַר בְּתַחוּמָהּ וּכְנֵשׁ סִיחֹן יִתְכַל-עַמָּה וּנְכָק לְקַדְמוֹת יִשְׂרָאֵל לְמִדְבָּרָא וְאַתָּא לִיְהִיז וְאַגִּיחַ קְרַבָא בְּיִשְׂרָאֵל:

תרגום אונקלוס

(כד) ומתהי ישראל לפתגם דחרבא וירית ית-ארעה מארנא עד-יבא עד-בני עמון ארי תקיף תחומא דבני עמון:

(כה) וכבש ישראל ית כל-קרנא האלן ויתב ישראל בכל-קרני אמראי בחשבון ובכל-פפרנהא:

(כו) ארי חשבון קרתא דסיחן מלכא דאמראי היא והוא אגייח קרבא במלכא דמואב קדמאה ונסב ית-כל-ארעה מנה עד-ארנן:

(כז) על-כן ימרון מתליא עלו לחשבון תתבני ותשתכלל קרתא דסיחן:

(כח) ארי-קדום תקיף כאשא נפק מחשבון עבדי קרבא כשלהביטא מקרתא דסיחן קטילו עמא דשרו בלחית מואב כמרנא דפלחין בית דחלת רמתא דארנן:

(כט) וי-לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין לכמוש מסר בגוהי צירין ובנתה בשבליא למלכא אמראי סיחן:

(ל) פסקת מלכו מחשבון עדא שלטן מדיבן וצדיאו עד-נפח דסמיו עד-מידבא:

(לא) ויתב ישראל בארע אמראי:

(לב) ושלח משה לאללא ית-יעזר וכבשו כפרנהא ותרו ית-אמראי דתמן:

(לג) ואתפניאו וסליקו לארח מתנן ונפק עוג מלכא-דמתנן לקדמותהון הוא וכל-עמה לאגחא קרבא לאדרעי:

(לד) ואמר יג למשה לא-תדחל מנה ארי בידיך מסרית יתה וית-כל-עמה וית-ארעה ותעבד לה כמא דעבדתא לסיחן מלכא דאמראי דיתב בחשבון:

(לה) ומחו יתה וית-בנוהלי וית-כל-עמה עד-דלא אשתאר-לה משיגב ויריתו ית-ארעה:

כב (ס) ונטלו בני ישראל ושרו במישרנא דמואב מעבא לירדנא דיריחו: ◻

תורה

(כד) ויכדו ישראל לפי-חרב וירש את-ארצו מארנן עד-יבא עד-בני עמון כי עז גבול בני עמון:

(כה) ויקח ישראל את כל-הערים האלה וישב ישראל בכל-ערי האמרי בחשבון ובכל-בנתיה:

(כו) כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את-כל-ארצו מידו עד-ארנן:

(כז) על-כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחן:

(כח) כי-אש יצאה מחשבון להבה מקר ית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן:

(כט) אוי-לך מואב אבדת עם-כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחן:

(ל) ונירם אבד חשבון עד-דיבן ונשים עד-נפח אשר עד-מידבא:

(לא) וישב ישראל בארץ האמרי:

(לב) וישלח משה לרגל את-יעזר וילכדו בנתיה (ויירש) [יורש] את-האמרי אשר-שם:

(לג) ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתם הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי:

(לד) ויאמר יג אל-משה אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון:

(לה) ויכו אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עד-בלתי השאיר-לו שריד וירשו את-ארצו:

כב (ס) ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ◻